

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 11. De vana gloria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](#)

Iunius.

quàm horrenda imago! an non hæc tua est?
si omnia ejus signa non habes, an non sal-
tem aliqua in tua vivendi ratione agno-
scis?

*Examina te, quin tibi adulteris, an non ali-
qua cordis indurati signa in te deprehendas; si
qua invenis, dummodo metuas, malum immi-
dicabile non est.*

Hodie, si vocem ejus audieritis, nolite
obdurare corda vestra. *Psal. 94.*

Quæris, quid sit cor durum, si non ex-
pavescis, tuum est. *Bern. l. 1. de Confid.*

D I E S XI.

De Vana Gloria.

I.

INANIS gloriæ amore nihil est iniquius:
si enim æstimationem, & laudes homi-
num comparare mihi cupio; contingit id
vel ob naturæ dotes; & hæc frivola qua-
dam vanitas est: cur enim glorier de bono,
quod à me ipso non habeo, sed commoda-
tò accepi; juxta illud Apostoli: *Quid habes,*
quod non accepisti? si autem accepisti, *quid*
gloriaris, quasi non acceperis? vel ob actio-
nes bonas, & virtutes. Et hæc vanitas
peri-

periculosa, & iniqua est. Vel enim eae ^{Junius} sunt virtutes in speciem, vel veræ? si non sunt, nisi in speciem, erubescendi mihi potius, quam gloriandi causam præbent. Si veræ sunt, Deus per gratiam suam præcipuus earum author est, me non nisi parùm ad eas conferente. Si bonas hasce actiones facio ad aucupandam auram popularem, virtutes meæ in vitia, & opera bona in peccata degenerant. Si Deo simul, & hominibus placere desidero, forsitan hominibus non placebo, & Deo planè displicebo; nec ullum ab eo sperare meritum possum. Si hominum laudem non quidem sectari cupiam, eâ tamen delecter obtentâ, meritum quidem non perdo, non parùm tamen imminuo.

II. Inanis gloria Deo est injuriosa. Nemo præter Deum est, quem gloria deceat. *Soli Deo honor, & gloria.* Bonum hoc, cùm sibi soli servârit, alienare non potest. Vult quidem is omnia alia sua bona, immò & semetipsum nobis impertire; gloriæ vero suæ neminem vult habere consortem: eam dividere velle, est eam ei subtrahere velle. Quicunque vel minimam ejus partem sibi arrogare cupit, eum sacrilegum ejusdem usurpatorem Deus reputat. Deum non agnoscit, qui censet alium esse præ-

P 4

ter

Tim. 2.

*Gloriam
meam alteri
non dabo.*

Isa. 42.

Iunius.

ter Deum, qui gloria dignus sit: Deum contemnit, qui favorem hominum non contemnit, quo favorem Dei mereatur, non nisi hoc pretio comparandum. Præterea injuriā Deum afficit, qui mavult ab hominibus, quām Deo aestimari: si quid enim ago ad captandam hominum aestimationem, Dei aestimatione excido; hoc est, in periculum coniūcio aestimationem illam, quæ veri meriti est regula, ad auxipandam inanem, frivolam, cæcam aestimationem, quæ nec feliciorem, nec meliorem, sed potius ab eo tempore, quo eam quæro, deteriorem, &, quod consequens est, infeliciorem me reddit. Dignum sanè tali dementia præmium, quæ respectus hominum divinæ præfertur voluntati.

III. Inanis gloria homini funesta est, idcirco, quod multas difficultates eum subire cogat. Gratia plures austерitates subeundas non injungit generofissimis penitentibus, non plus sollicitudinis, & moderationis inspirat ferventissimis Religiosis; non majores labores imponit viris Apostolicis, quām inanis gloria suis mancipijs. Præterquam quod futile hæc gloria, quæ hominem omnibus hisce supplicijs subiicit, omnibus illorum fructibus privet.

Que-

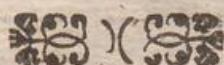
Quemadmodum enim, ut scriptura ait, Junius.
non nisi ventū seminavit, sic nihil nisi ven-
tum metit. Verūm non duntaxat eum *ventum se-*
laborum suorum fructu privat, omnibūs minabunt,
que spoliat meritis, quæ consequi poterat; & *turbinem*
metent. Oſe.
fed & bonum in malum convertit, & quod
meritum afferre poterat, damnationem
creat: inanis gloriæ amor invenit arcanum
quoddam, hominem ad inferorum pœnas
detrudendi per viam, per quam eum e-
vehere ad Cælum poterat. An funestius
quid excogitari potest? possūmne nimium
horroris concipere à vitio, quod fructus
tam acerbos parit?

8.7.

Frequenter Deo dico cum Propheta in occa-
ſionibus, quæ inanem tibi gloriam inspirare pos-
ſunt: Non nobis, Domine, non nobis; ſed no-
mini tuo da gloriam.

Soli Deo honor, & gloria. 1. Tim. 1. 17.

Qui pro virtute, quam agit, humanos
favores desiderat, rem magni meriti vili
precio venalem portat. Greg. c. 8. Moral.

P 3

DIES